

Kryteria oceny pracy pisemnej – kazusu z prawa prywatnego

Rozstrzygnięcie:

Sąd winien zasądzić kwotę 46.000 zł od obu pozwanych in solidum z ustawowymi odsetkami biegnącymi w stosunku do T.U. X od dnia 4.7.2008 r. zaś w stosunku do Jana W. od dnia 11.7.2008 r., przy czym przyjąć odpowiedzialność in solidum w zakresie odsetek od daty późniejszej.

Ocena stanowisk stron i sądu w zakresie wyżej wskazanych zagadnień.

1. Kto, na jakiej podstawie i jak odpowiada; jeśli oboje pozwani to jak:

A/Jan W. odpowiada na zasadzie ryzyka jako posiadacz pojazdu mechanicznego, zatem nie bada się kwestii zawinienia(art. 436 § 1 k.c.). B/ T.U. X jako ubezpieczyciel odpowiada na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 i 2 k.c.), przy czym ponosi odpowiedzialność za szkodę jak sprawca. C/Oba podmioty odpowiadają za całość szkody, ale ponieważ brak w ustawie, a także w umowie zapisu o solidarności – ma miejsce solidarność niewłaściwa (art.369 k.c.). D/Oba podmioty mogą być pozywane osobno (art.436 § 1 k.c., art. 822 § 4 k.c.), lub też łącznie jak w niniejszej sprawie.

Punktów 0 - 12.

2. Wysokość odszkodowania w związku z rozmiarem szkody.

A./ Jan W. odpowiada jako sprawca za całość szkody, czyli za wszystkie następstwa zdarzenia w adekwatnym związku przyczynowym (art.361 § 1 k.c.). Ubezpieczyciel odpowiada tak samo. B./Mamy tutaj szkodę rzeczywistą (koszt naprawy uszkodzeń samochodu i poniesiony koszt wynajmu samochodu zastępczego 5.000 zł, konieczny dla wykonywania zawodu), jak i utraconą korzyść 1.000 zł (umówiony kurs w dniu wypadku). Odszkodowanie winno obejmować jedno i drugie (art. 361 § 2 k.c.). C/ Powód domaga się naprawienia szkody przez zapłatę sumy pieniężnej, zaś szkoda rzeczywista winna obejmować wszystkie straty (art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 § 1 k.c.).

Punktów 0 -5.

3. Wymagalność.

A/Odsetki ustawowe należą się w przypadku opóźnienia w spełnieniu świadczenia (art. 481 k.c.). B/ Świadczenie sprawcy szkody jest świadczeniem bezterminowym (brak terminu ustawowego i nie wynika to z właściwości zobowiązania – art. 455 k.c.), zatem termin

spełnienia świadczenia przypada niezwłocznie po wezwaniu dłużnika. Świadczenie ubezpieczyciela z umowy winno być spełnione w terminie 30 dni od zawiadomienia o wypadku, a gdyby wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności było niemożliwe, w terminie 14 dni od dnia, kiedy przy zachowaniu należytej staranności było możliwe (art.817 § 1 i 2 k.c.). Na pewno zatem nie należą się w obu wypadkach odsetki za opóźnienie od dnia wyrządzenia szkody. C/ Jak chodzi o ubezpieczyciela – należy przyjąć, że winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni od zawiadomienia, czyli od 3.6.2008 r., a zatem w dniu 3.7.2008 r. Nie musiał absolutnie czekać na przesądzenie odpowiedzialności przez sąd wyrokiem. Zatem od dnia 4.7.2008 r. należą się odsetki. E/ Jeśli chodzi o sprawcę, winien on spełnić świadczenie według powołanej zasady ogólnej dnia następnego po wezwaniu do zapłaty. Odszkodowanie zostaje ustalone w cenach, które są takie same jak w dniu wyrokowania (ponieważ jest to tylko kilka miesięcy różnicy). Dlatego nie ma to wpływu na odsetki. Najistotniejszym jest zauważenie, że nie ma podstaw do uwzględnienia stanowiska powoda ani stanowiska pozwanego T.U. X co do wymagalności roszczenia (nieprawidłowa jest tak data wypadku, jak i data wyrokowania).

Punktów 0-4.

Gradacja doniosłości problematyki jest następująca: podstawy odpowiedzialności oraz zasady odpowiedzialności współdłużników; zakres odszkodowania; wymagalność roszczeń.

Za odpowiedzi na postawione w kazusie pytania, zawierające prawidłowe rozwiązanie tych trzech problemów w sposób wyżej wskazany, proponuje się punktację: 0-12 punktów za pierwsze zagadnienie, 0-5 punktów za drugie zagadnienie oraz 0-4 punktów za trzecie zagadnienie, uwzględniając:

- trafność odpowiedzi,
- poprawność wskazanej podstawy prawnej,
- zasadność i sposób argumentacji,
- słownictwo,
- układ wypowiedzi,
- komunikatywność przekazu,
- gramatykę i ortografię,

- styl.

Pozostałe 4 punkty można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą, związaną z kazusem.

Kryteria oceny pracy pisemnej – kazusu z prawa karnego

Prawidłowa odpowiedź

Zachowanie Jarosława B. stanowi ten sam czyn w rozumieniu art. 11 § 1 k.k., a nie wiele czynów, nadto dokonane w ramach powrotu do przestępstwa, w związku z czym powinno być zakwalifikowane z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z uwagi na podobieństwo przestępstw z art. 204 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. (obydwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – art. 115 § 3 k.k.). Odnośnie telefonu komórkowego powinno zapaść rozstrzygnięcie na podstawie art. 230 § 2 k.p.k., a mianowicie o zwrocie Jakubowi T., gdyż nie utracił on własności telefonu na skutek kradzieży, pozostając nadal osobą uprawnioną, a jednocześnie telefon był zbędny dla postępowania karnego, zaś art. 44 § 5 k.k. wyłącza możliwość orzeczenia przepadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, jeżeli podlegają zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu uprawnionemu podmiotowi.

A. Stanowisko **prokuratora** nie jest prawidłowe.

1. wadliwe jest zakwalifikowanie czynu Jarosława B. poprzez zastosowanie kumulatywnej kwalifikacji prawnej art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ze względu na fakt, że przepis art. 288 § 1 k.k. może pozostawać w kumulatywnej kwalifikacji z art. 279 § 1 k.k. jedynie wówczas, gdy szkoda powstała na skutek włamania jest niewspółmiernie wyższa od szkody wyrządzonej kradzieżą, co nie miało miejsca; w innych sytuacjach, jak w kazusie, na podstawie jednej z zasad wyłączania wielości ocen - *lex consumens derogat legi consumptae* (pomijalny zbieg przepisów ustawy) przepis z art. 279 § 1 k.k. pochłania regulację z art. 288 § 1 k.k., w związku z czym ten ostatni przepis nie powinien być powołany.
2. wadliwe jest pominięcie przez prokuratora w zespole przepisów odzwierciedlających zachowanie Jarosława B. art. 64 § 1 k.k.; do znamion przestępstwa z art. 204 § 1 k.k. należy cel osiągnięcia korzyści majątkowej, który to cel musiał być przypisany wyrokiem Sądu Rejonowego, zaś zgodnie z treścią art. 115 § 3 k.k. przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne; Jarosław B. poprzez dokonanie kradzieży z włamaniem zamierzał powiększyć swój majątek, a zatem działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym kradzieży z włamaniem dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu całości kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

ze zuchwa
MO

3. wadliwe jest żądanie prokuratora orzeczenia przepadku telefonu komórkowego, gdyż zgodnie z art. 44 § 5 k.k. przedmioty pochodzące bezpośrednio z przestępstwa, podlegające zwrotowi m.in. pokrzywdzonemu, nie mogą być objęte przepadkiem.

B. stanowisko **obrońcy** nie jest prawidłowe.

1. zachowanie Jarosława B. stanowi bowiem ten sam czyn w rozumieniu art. 11 § 1 k.k., który zgodnie z tym przepisem może stanowić tylko jedno przestępstwo; przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. nie jest przestępstwem tzw. „przełożonym”, tj. jego byt nie zależy od wartości mienia skradzionego, ani też od wartości mienia uszkodzonego w wyniku włamania (art. 119 § 1 k. w. w zw. z art. 130 § 2 k. w.);
2. nie było podstaw do zwrotu telefonu oskarżonemu, gdyż zwrot taki powinien nastąpić zgodnie z dyspozycją art. 230 § 2 k.p.k. Jakubowi T., bowiem on był osobą pokrzywdzoną; Jarosław B. na skutek dokonania przestępstwa nie nabył uprawnień do skradzionego telefonu komórkowego;

C. wyrok **sądu** nie jest prawidłowy.

1. wadliwe jest zakwalifikowanie przestępstwa, którego dopuścił się Jarosław B. z art. 278 § 1 k.k., przestępstwo to, tj. z art. 279 § 1 k.k. jest typem kwalifikowanym w stosunku do przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i na zasadzie jednej z reguł wyłączania wielości ocen - *lex specialis derogat legi generali*, przepis art. 279 § 1 k.k. wyłącza stosowanie przepisu art. 278 § 1 k.k.;
2. wadliwe jest powołanie w kwalifikacji prawnej czynu art. 288 § 1 k.k. z powodu wskazanego w pkt. A. 1.;
3. wadliwe jest zaniechanie powołania w ocenie prawnej zachowania Jarosława B. przepisu art. 64 § 1 k.k., gdyż działał w warunkach powrotu do przestępstwa z powodu wskazanego w pkt. A. 2.;
4. wadliwe jest orzeczenie przepadku telefonu komórkowego z powodu wskazanego w pkt. A. 3

W kazusie zasadniczo występują 3 problemy:

1. czy zachowanie Jarosława B. stanowiło przestępstwo (przestępstwa) czy też wykroczenie (wykroczenia) i jaka winna być przyjęta prawidłowa kwalifikacja prawna?

to yocenne

2. uprzedniej karalności Jarosława B.**3. prawidłowości orzeczonego środka karnego w postaci przepadku.**

Za odpowiedzi na postawione w kazusie pytania, zawierające prawidłowe rozwiązanie tych trzech problemów w sposób wyżej wskazany, proponuje się następującą punktację: 0-10 punktów za problem nr 1, 0-7 punktów za problem nr 2 i 0-4 punktów za problem nr 3, uwzględniając:

- trafność odpowiedzi,
- poprawność wskazanej podstawy prawnej,
- zasadność i sposób argumentacji,
- słownictwo,
- układ wypowiedzi,
- komunikatywność przekazu,
- gramatykę i ortografię,
- styl.

Pozostałe 4 punkty można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą, związaną z kazusem.

Le yodma!
MA